

Šťastná hvězda

Helena Vondráčková

Housku s mákem snídám,
koukám přitom z okna ven
a náznak deště hlídám,
ale louže klidně spí,
tak zdá se mi, že vstává prima den.

Prima den, že vstává,
líně modrou obléká
a bledá hvězda dává
k tomu souhlas poslední.
Mně zdá se, že to září hvězda má.

Zdá se mi, že září
šťastná hvězda má.
S přívětivou tváří
mi říká, já tě znám.

Zná mě i má přání,
ví, že když ne rovnou smích,
tak nejmíň pousmání
chci mít stále ke štěstí,
jak ptáci jarní vítr ve větvích.

Zdá se mi, že září
šťastná hvězda má.
S přívětivou tváří,
mi říká, já tě znám.

Vím, že štěstí číhá
náhle všude v ulicích
a břímě smutku zdvihá,
už mě vůbec netlačí,
to díky té mé hvězdě zářící.

Zdá se mi, že září
šťastná hvězda má.
S přívětivou tváří,
mi říká, já tě znám.

Housku s mákem snídám,
koukám přitom z okna ven
a náznak deště hlídám,
ale louže klidně spí,
tak zdá se mi, že vstává prima den